

นัยภาษาสะท้อนสังคม

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

นัยภาษาสะท้อนสังคม

Hidden meaning of cultural language

นางสาว อสิริยะ นันทชัย

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชา ประติมากรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556- 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
 กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

 กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)
 กรรมการ (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

 กรรมการ (อาจารย์สุรชัย คอนประศรี)
 กรรมการ (อาจารย์กฤษ งามสม)

 กรรมการและเลขานุการ (อาจารย์ธนดล ตีรุจิเจริญ)

 อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	นัยภาษาสะท้อนสังคม
	Hidden meaning of cultural language
ชื่อ	นางสาว อิศริยะ นันทชัย
รหัสนักศึกษา	53020521
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

การสะท้อนความคิดเห็นของผู้คนมากมายในสังคมโดยผ่าน คำพูด การวิพากษ์วิจารณ์ หรือการกระทำที่เกิดจากประชาชนต่อรัฐบาลที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ ซึ่งได้เกิดกระแสสังคมและมุมมองทางการเมืองทั้งด้านบวกและด้านลบ สำหรับข้าพเจ้านั้น ก็เป็นหนึ่งในบุคคลส่วนหนึ่งในสังคมที่สนใจในเรื่องการเมืองจึงได้นำเอาความคิดและภาษาของกลุ่มคนภายในสังคมมาถ่ายทอดออกเรื่องราวในรูปแบบผลงานศิลปะ ซึ่งมีความคาดหวังว่าผลงานศิลปะเหล่านี้จะช่วยจรรโลงสังคมให้เป็นที่ไปในทิศทางที่ดีขึ้น ดังบทละครของ อริสโตเฟนีส (Aristophanes) เรื่องความชอบธรรม ถือได้ว่าเป็นหัวใจของปรัชญาการเมือง ปัญหาหลักของปรัชญาการเมืองก็คือว่า เหตุใดประชาชนถึงจะต้องเชื่อฟังผู้มีอำนาจทางการเมืองด้วย คำตอบก็คือว่า ประชาชนควรจะเชื่อฟังผู้มีอำนาจ ก็เฉพาะในกรณีที่ผู้มีอำนาจมีความชอบธรรมในการได้มาและในการใช้อำนาจนั้นเท่านั้น ว่าเมื่อใดผู้มีอำนาจมีความชอบธรรม บ้านเมืองนั้นก็อยู่กันอย่างสงบสุข ไม่มีการลุกขึ้นมาทำทายเป็นต่อต้านอำนาจนั้น ในกรณีที่มีการทำทายเป็นต่อต้านอำนาจโดยคนส่วนใหญ่ ก็หมายความว่าผู้ปกครองนั้นขาดความชอบธรรมในการปกครองไปแล้ว การยึดคืนอำนาจคืนโดยประชาชนจึงเป็นแนวทางในการธำรงรักษาความชอบธรรมเอาไว้ ในขณะที่ผู้ที่ถูกประชาชนขับไล่ออกไป ก็เป็นเพราะว่าเขาขาดความชอบธรรม จาก บทละครเรื่อง “เมฆ” ของอริสโตเฟนีส (Aristophanes)

กิตติกรรมประกาศ

ช่วงระยะเวลาการเรียนในรั้วมหาลัยของข้าพเจ้าตลอดระยะเวลา 4 ปี อาจจะยังไม่ใช่ว่าความสำเร็จที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า สิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ตลอด 4 ปี ซึ่งอาจจะไม่ใช่ความรู้ในการศึกษาที่ได้รับจากรั้วมหาลัยแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ นั่น คือ การใช้ชีวิต มิตรภาพ และ สิ่งดีๆ ที่เหล่าอาจารย์ได้อบรมสั่งสอนซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับก่อนออกไปเผชิญโลกนอกรั้วมหาลัย สุดท้ายนี้ศิลปินนิพนธ์ของข้าพเจ้าคงจะไม่สำเร็จลุล่วง ถ้าขาดบุคคลเหล่านี้ ขอบขอบพระคุณ อ. ไพโรจน์ ธีระประภา (อาจารย์ประจำภาควิชา นิเทศศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร) และ พี่ บอล สุเมธา เพ็ชรอินทร์ ที่เอื้อเฟื้อรูปถ่ายในการทำ ศิลปินนิพนธ์ให้แก่ข้าพเจ้า ขอบพระคุณ พี่ขวัญ ศิรินาถ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องของการ ทำงานมาโดยตลอด ขอบคุณ พี่ จูน พี่รหัส ที่คอยให้กำลังใจเสมอ ขอบคุณ เพื่อนประติมากรรมรุ่น 18 ที่คอยช่วยเหลือ ข้าพเจ้าและประคับประคองกันตลอด 4 ปีการศึกษา ขอบพระคุณ อาจารย์ กิตติ แสงแก้ว ที่ปรึกษาที่ดีที่สุดของข้าพเจ้าและขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่คอยดูแลและให้ คำปรึกษาเรื่องงานและทุกๆ เรื่องทั้งเรื่องชีวิตและอนาคต ขอบคุณ สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นแรงผลักดันอันสำคัญให้ข้าพเจ้าได้ทำศิลป นิพนธ์สำเร็จลุล่วงทั้งกำลังใจที่ได้รับ กำลังทรัพย์ และทุกอย่างที่ผลักดันให้ตัวข้าพเจ้า สำเร็จลุล่วงในการทำศิลปนิพนธ์

นางสาว อิศริยะ นันทชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค-ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ที่มา	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	4-17
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
3.1.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างขั้นที่ 1	18-19
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างขั้นที่ 2	22
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างขั้นที่ 3	24-27
3.2 กระบวนการสร้างงานชิ้นที่ 1	21
กระบวนการสร้างงานชิ้นที่ 2	23
กระบวนการสร้างงานชิ้นที่ 3	28
3.3 กระบวนการประกอบสร้างผลงานชิ้นที่ 1	29-30
กระบวนการประกอบสร้างผลงานชิ้นที่ 2	31-33
กระบวนการประกอบสร้างผลงานชิ้นที่ 3	34-36
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	37
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37-40

บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ภาพผลงานศิลปะ	43-45
ประวัติผู้เขียน	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. แบบร่างงานชิ้นที่ 1	18-20
2. แบบร่างงานชิ้นที่ 2	22
3. แบบร่างงานชิ้นที่ 3	24-27
4. กระบวนการสร้างงาน	29-36

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการการอยู่ร่วมกัน เมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกันจึงได้กำหนดกติกาและสร้างวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันขึ้นมา เนื่องจากนิสัยโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นขลาดกลัว และไร้ระเบียบ ฉะนั้น กฎ และ กติกา ที่มนุษย์สร้างขึ้นจึงทำให้มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันและอยู่ร่วมกันได้โดย มีการกำหนด ผู้ควบคุมกฎกติกาขึ้นมาในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งตัวผู้ควบคุมกฎ กติกา นี้เองที่มักมีสิทธิที่จะใช้อำนาจเหนือคน หนึ่งหลายคน

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจเรื่องการเมือง และ เสพเรื่องการเมืองผ่านสื่อ อินเทอร์เน็ต หรือหนังสือพิมพ์ อยู่เป็นประจำ เรื่องที่ข้าพเจ้ามักได้ยินได้เห็นจากสื่อเหล่านั้นมักเป็นเรื่อง ความไม่โปร่งใส และ การทุจริตของ รัฐบาล ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ข้าพเจ้า และ ประชาชนส่วนใหญ่ ได้ใช้สิทธิ ตามระบอบประชาธิปไตย โดยการ เลือกตั้งให้คนกลุ่มนี้เข้ามาบริหารประเทศ เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าคนกลุ่มนี้ไม่โปร่งใสข้าพเจ้าจึงใช้สิทธิโดย การแสดงออกทางความคิดเห็น และการกระทำผ่านผลงานศิลปะที่สะท้อนถึงการเสียสติ และไม่พอใจใน ในเรื่องราวทางการเมือง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ต้องการสะท้อนกระแสสังคมผ่านผลงานศิลปะ
2. ค้นหาเทคนิคและวิธีการเพื่อนำมาสร้างผลงานเพื่อสอดคล้องกับแนวคิดในทางศิลปะ

ขอบเขตของโครงการ

1. สะท้อนนัยทางการเมืองผ่านงานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น
2. แนวทางการสร้างงานของข้าพเจ้าเป็นรูปแบบการจัดวาง(Installation) หมายถึงการนำเอาสิ่งของหรือวัสดุสำเร็จรูป มาประกอบสร้างเป็นงานศิลปะในรูปแบบการจัดวาง
3. ตัวผลงานจัดอยู่ในงานประเภทประติมากรรม สามารถมองเห็นได้รอบตัวงาน
4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 2 เมตร x 2 เมตร
 - 4.2 ขนาด 1 เมตร x 80 เซนติเมตร
 - 4.3 จัดวางแปรผันตามพื้นที่ (installation)

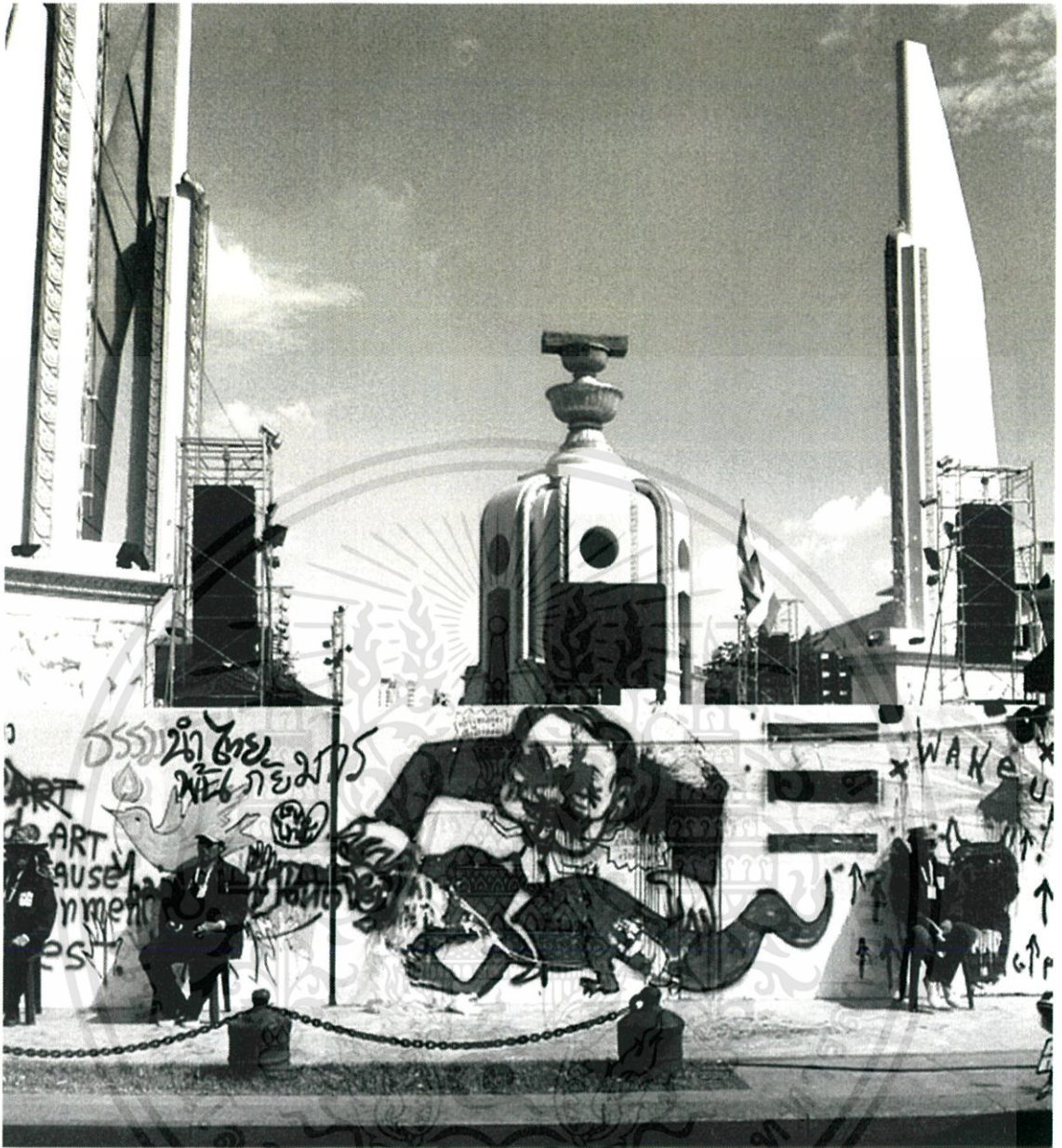

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

หากจะกล่าวถึงสถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองส่วนใหญ่ในประเทศไทย มักเกี่ยวข้องกับ การคอร์รัปชัน ทุจริต และ ความไม่โปร่งใสของรัฐบาล ซึ่งก่อตัวเป็นปัญหาสังคมอย่างยาวนาน จึงทำให้มี กระแสการต่อต้านของกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของรัฐบาล จากการทำพหุเข้าได้เข้าร่วมชุมนุม ประท้วงไม่เอา พ.ร.บ. นิรโทษกรรมนั้นเป็นเพราะการกระทำของรัฐบาลที่ต้องการออกกฎหมายละเว้น โทษให้นักการเมืองที่กระทำความผิด ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะยุคสมัยไหนถ้านักการเมือง กระทำความผิดก็ควรได้รับการนิรโทษกรรมเสมอ เปรียบเสมือนว่านักการเมืองได้อยู่เหนือกฎหมาย บ้านเมืองนั่นเอง

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากทัศนคติต่อข่าวการเมือง ซึ่งข้าพเจ้าเลือกที่จะ นำเสนอผลงานการเสียดสีที่สะท้อนมุมมองการเมืองผ่านภาษาทางศิลปะในรูปแบบของผลงาน ประติมากรรม

(ภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดย อิศริยะ นันทพัทธ์ 14/11/2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

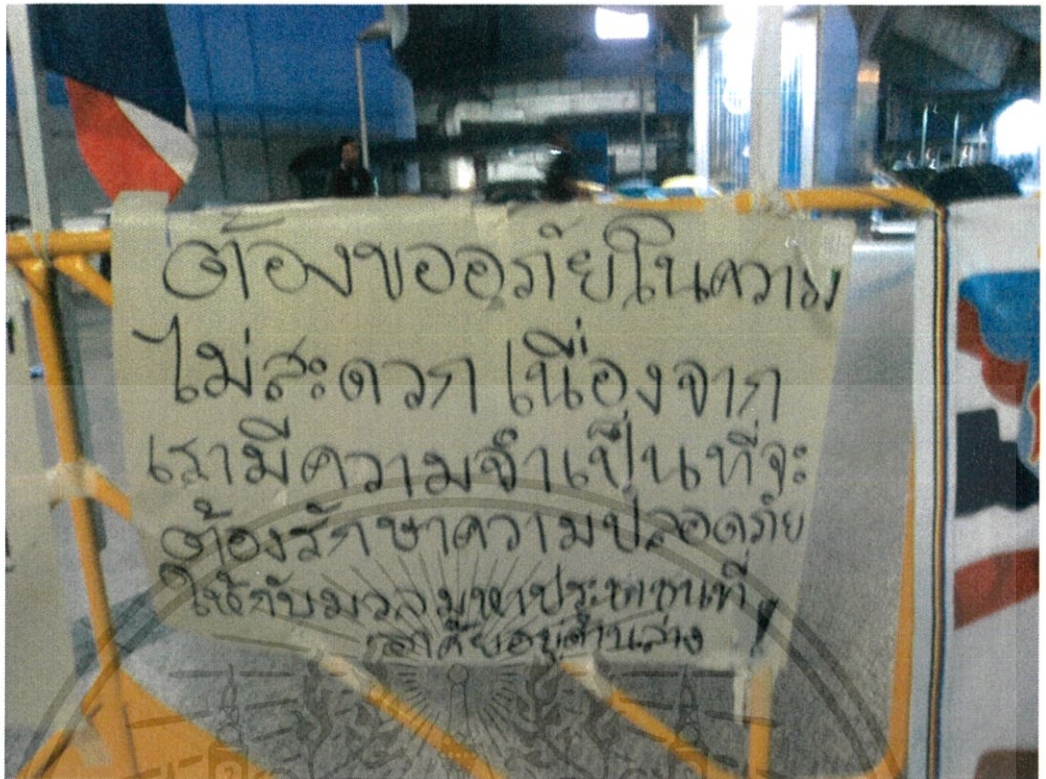

(ภาพการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ที่ สีแยกปทุมวัน โดย อิศริยะ นันท์ชัย)

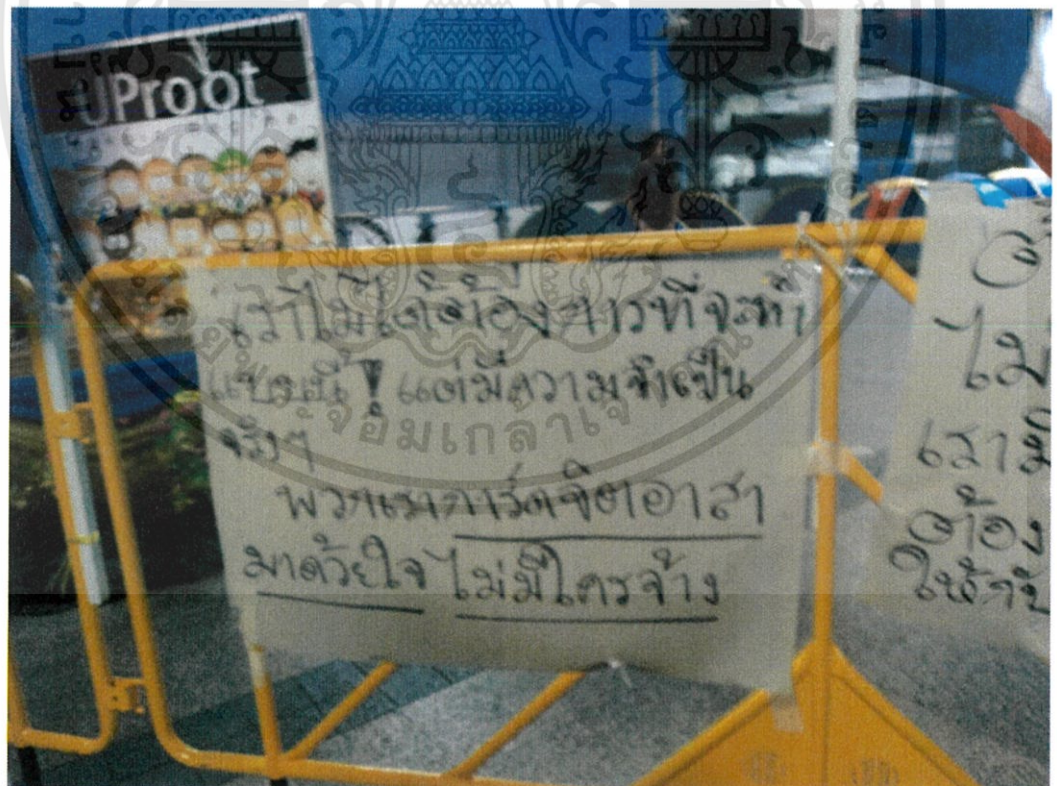

(ภาพการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ที่ สีแยกประทุมวัน โดย อิศริยะ นันท์ชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ที่ สีแยกปทุมวัน โดย อิศริยะ นันทชัย)

(ภาพการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ที่ สีแยกปทุมวัน โดย อิศริยะ นันทชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ที่ สีแยกปทุมวัน โดย อิศริยะ นันท์ชัย)

(ภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดย อิศริยะ นันท์ชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพบริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดย อิศริยะ นันทชัย)

(ภาพบริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดย อิศริยะ นันทชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพการประท้วงต่อต้านรัฐบาล (ถ่ายโดย อาจารย์ ไพโรจน์ ชีระประภา. 2557 : 2)

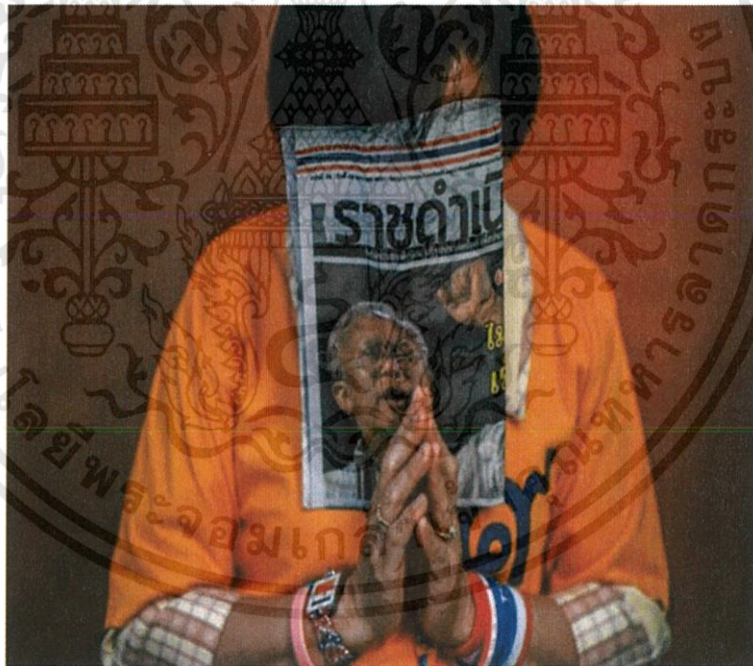

ภาพการประท้วงต่อต้านรัฐบาล (ถ่ายโดย อาจารย์ ไพโรจน์ ชีระประภา. 2557 : 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพการประท้วงต่อต้านรัฐบาล (ถ่ายโดย อาจารย์ ไพโรจน์ ชีระประภา. 2557 : 4)

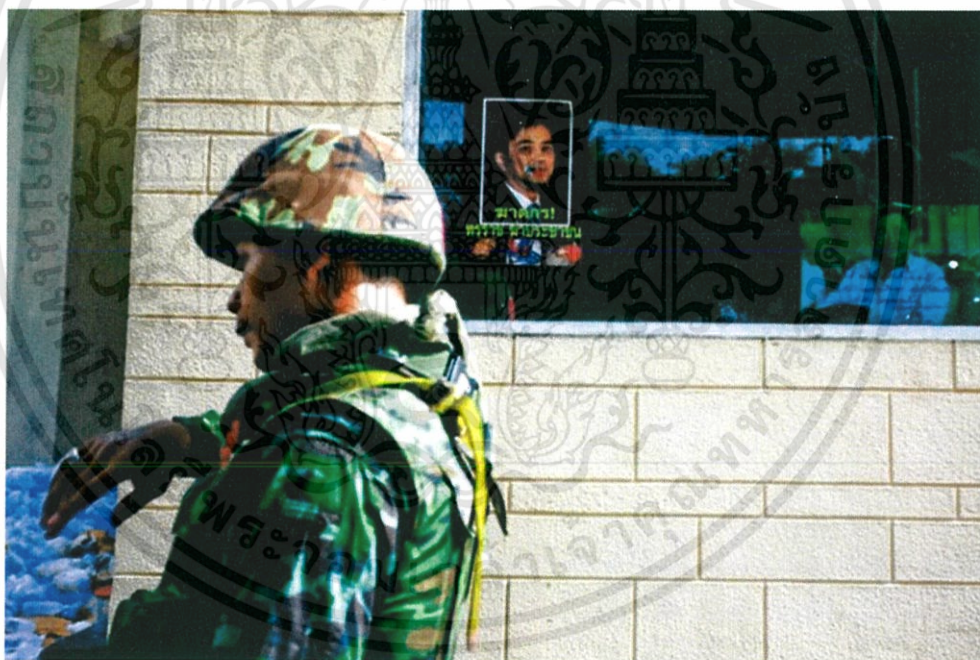

ภาพถ่ายโดย สุเมธา เพ็ชรอิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายโดย สุเมธา เพ็ชรอิน

ภาพถ่ายโดย สุเมธา เพ็ชรอิน

รูปภาพและข้อมูลทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

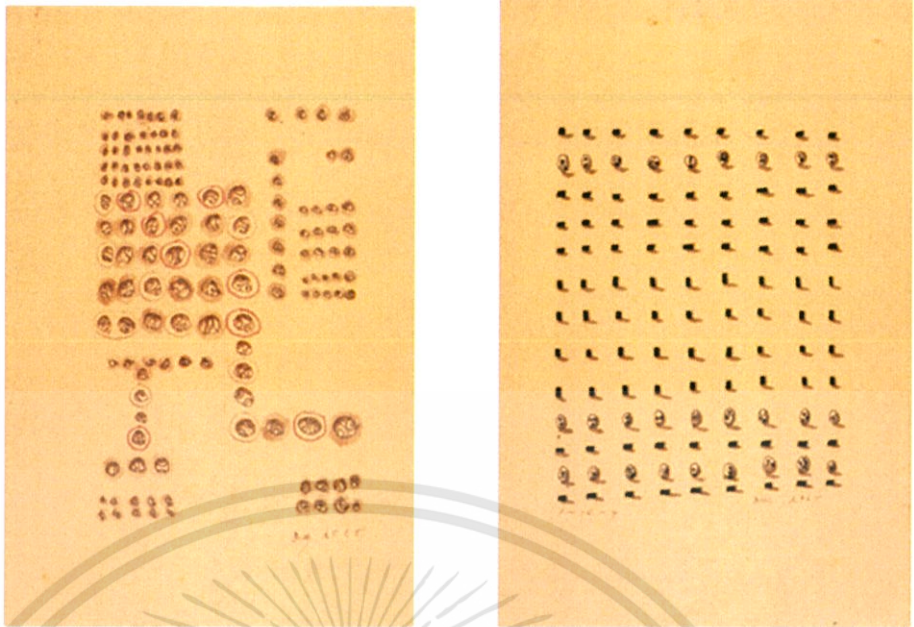

หนังสือ ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน(นวนิยาย ซีไรต์ ปี 2540)

ประชาธิปไตยบนเส้นขนานเป็นหนังสือนวนิยายประเภทบันทึกเหตุการณ์จริงของประวัติศาสตร์การเมืองไทยในระยะเริ่มเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2375 – 2535 ผู้เขียนใช้จินตนาการ สร้างตัวละครเอกขึ้น 2 ตัว เป็นแกนกลางร่วมรับรู้เหตุการณ์ ฝ่าวิกฤตการณ์ต่อสู้ทางการเมืองโดยกำหนดให้ตัวละครตัวหนึ่งเป็นผู้อยู่ในระบบ(เป็นนายตำรวจผู้มีอุดมการณ์สูงรักประเทศยิ่งชีวิต)และให้ตัวละครอีกตัวอยู่นอกระบบ(เป็นโจรลาคอคิดเป็นทหารที่เข้าร่วมกับฝ่ายกบฏบวรเดช)ตัวละครทั้งคู่ต่างต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยตามอุดมการณ์ของตนภายในกรอบจำกัดและเงื่อนไขของสังคม แต่ผลสุดท้ายเมื่อพวกเขาได้ผ่านประสบการณ์ที่เข้มข้นและขมขื่นมายาวนาน ทั้งสองจึงยอมรับว่าแม้จะอยู่บนวิถีทางที่เป็นเส้นขนานกันก็ตามแต่ก็มุ่งร่วมกันไปสู่อุดมการณ์แห่งประชาธิปไตยอย่างแท้จริง นั่นก็คือความสงบสุขของบ้านเมืองและสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน “ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน” ใช้ชั้นเชิงทางวรรณศิลป์เรียงร้อยเหตุการณ์และบุคคลในจินตนาการเข้ากับเหตุการณ์ และบุคคลจริงอย่างผสมกลมกลืนผ่านความคิดคำนึง และบทสนทนาของตัวละครเอกทั้งสองตัวถือเป็นการจำลองเหตุการณ์ทางการเมืองเด่นๆที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปีแรกของระบอบประชาธิปไตยในไทยจนถึงปี พ.ศ. 2535 ด้วยโครงเรื่องแบบหักเหลี่ยมหักมุม ซึ่งไหวชิงพริบของตัวละครทั้งจริงและสมมุติแบ่งเรื่องเป็นตอนๆทุกเรื่องจบในตัวมันเองโดยมีการหักมุมตอนจบผู้เขียนเรียงร้อยทั้งหมดเป็น โครงสร้างรวมของวิวัฒนาการการเมืองไทยโดยผู้อ่านจะอ่านเพื่อความบันเทิงอย่างเดียวก็ได้ หรืออ่านเพื่อเข้าใจประวัติศาสตร์การเมืองไทยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

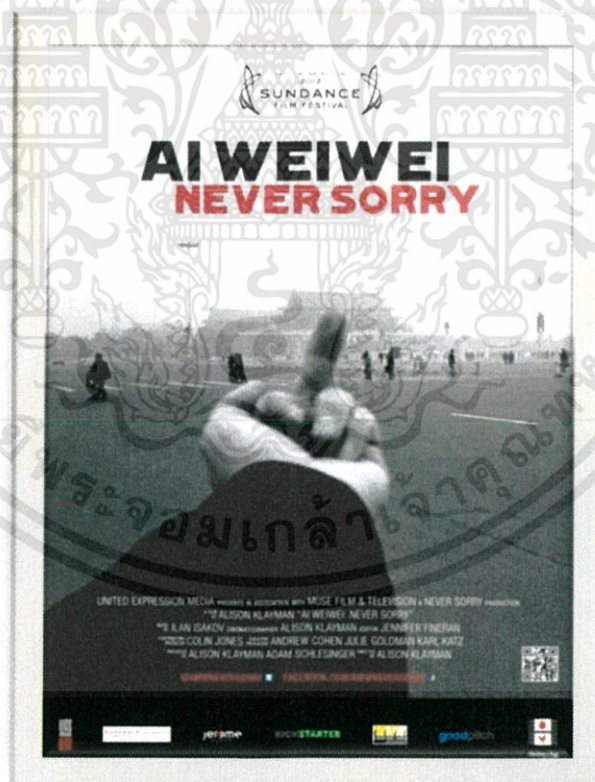

(ผลงานชุดบันทึกประจำวัน โดย อาจารย์ ชะลูด นิ่มเสมอ พ.ศ. 2522-2527)

ผลงานชุดบันทึกประจำวัน พ.ศ. 2522-2527 เป็นงานประเภทประติมากรรมสื่อผสมที่สร้างขึ้นด้วยการนำวัตถุสำเร็จรูปต่าง ๆ มาติด มาแขวนหรือกองรวมกันให้เกิดรูปทรงและความหมายตามต้องการ ส่วนมากเป็นกระดาษที่พิมพ์หรือเขียนข้อความต่าง ๆ จดหมายที่มีมาถึง ตำแหน่งหนังสือของทางราชการ และเอกสาร ภาพถ่ายที่มีความสำคัญเตือนให้ระลึกถึง ภาพร่างวาดเส้น ภาพจิตรกรรมเล็ก ๆ ฯลฯ มาแขวนด้วยเชือกไนลอนสีสดหลายสี ห้อยเกี่ยวกับแผ่นทองเหลืองรูปกลมที่เป็นงานประติมากรรมโลหะเชื่อม มีรูปพรุนมากมาย เป็นการเก็บบันทึกเหตุการณ์ที่น่าสนใจในแต่ละวัน เริ่มตั้งแต่ระยะแรกที่มีของแขวนอยู่ไม่กี่ชิ้น จนเมื่อเวลาผ่านไปนานหลายปี สิ่งของหรือเรื่องที่บันทึกก็เพิ่มมากขึ้นบางชิ้นก็ถูกปลดลงเมื่อหมดความสำคัญ จึงเป็นรูปทรงที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื้อหาของงานส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาทางความคิดที่อาศัยเรื่องราวของวัตถุสิ่งของที่มีความหมายในตัวเองแต่ละชิ้น ให้ความคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทั้งเนื้อหาและรูปทรงที่ค่อยเป็นค่อยไปตามเวลาและเหตุการณ์

Ai Weiwei: Never Sorry Documentary - Official Trailer HD

ภาพยนตร์ เรื่อง NEVER SORRY ของ AI WEIWEI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งๆ ที่รู้ว่าตัวเองตกเป็นเป้าจับตาของเจ้าหน้าที่รัฐ แต่ อ้ายเหว่ยเหว่ย(AIWEIWEI)ก็ยังเลือกนั่งกินมื้อค่ำบนโต๊ะริมทางในนครเฉิงตูด้วยท่าทีสำราญโดยมิใส่ใจต่อเสียงเตือนของตำรวจที่ไ้ย้ายกันเข้าไปอยู่ในร้าน และพลันที่ตำรวจคนดังกล่าวสำแดงอาการเบ่งพองในอำนาจด้วยการยกกล้องวิดีโอ ขึ้นกวาดภาพใบหน้าผู้คนที่อ้ายเชื่อเชิญมาร่วมโต๊ะ ตากล้องของอ้ายก็สวนกลับไม่รอช้า ด้วยการยกกล้องเดินเข้าไปจ่อถ่ายตำรวจนั้นบ้างชนิดแทบช็อคใบหู “ไม่มีก็พากลางแจ้งประเภทไหนจะมันไปกว่าการเขวี้ยงก้อนหินใส่ผู้มีอำนาจ อีกแล้ว!” อ้ายเหว่ยเหว่ยทวิตข้อความนี้ทันทีหลังเหตุการณ์นั้น ซึ่งมันยืนยันความ ‘เกรียนขั้นเทพ’ ของเขาได้เป็นอย่างดี“เขารู้ดีว่าจะเล่นบทก๊วยยังไป ...ในเมื่อรัฐบาลจีนทำตัวเป็นก๊วย เขาก็ต้องก๊วยตอบ” คือคำอธิบายที่ เฉินดานชิง เพื่อนศิลปินในปักกิ่งมีต่ออ้ายเหว่ยเหว่ย ไซ่เลย พฤติกรรมร้ายกาจของชายผู้ซึ่งโลกรู้จักในฐานะศิลปินจีนที่โด่งดังอื้อฉาวที่สุดผู้ที่มีเป้าประสงค์แท้จริงคือการตะบันหมัดใส่หน้ารัฐบาลหรือพูดให้ถูกกว่านั้นเขาเป็นศิลปินที่เชื่อสุดใจว่าศิลปะสมควรถูกสร้างขึ้นเพียงเพื่อตอบสนองความฝัน ความปรารถนาส่วนตัวของใครทว่าพึงแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดและความรับผิดชอบต่อสังคมที่ศิลปินผู้นั้นดำรงชีวิตอยู่

เอลิสัน เคลย์แมน คนทำหน้าที่ชาวอเมริกันวัยยี่สิบปลาย บันทึกรู้ทั้งการทำงานศิลปะ ชีวิตส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมอันหลากหลายในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาของอ้ายเหว่ยเหว่ยไว้ใน Ai Weiwei: Never Sorry หนังสือสารคดีเรื่องดังประจำปีนี้ (ซึ่งคว้ารางวัล Special Jury Prize มาแล้วจากเทศกาลหนังชั้นแดนซ์) โดยไม่ว่าจะแง่มุมไหน ทั้งมวลล้วนบ่งชี้ถึงตัวตนของเขาในการเป็นนักต่อสู้ทางสังคมผู้โดดเด่นทั้ง ด้านรูปลักษณ์ บุคลิก ความแข็งแกร่งแต่ทรงเสน่ห์ ความชาญฉลาดในการใช้สื่อสมัยใหม่ ความสามารถในผสมผสานศิลปะเข้ากับการเมืองอย่างคมคาย และความรู้เท่าทันการเคลื่อนไหวของโลก อันเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เขาแตกต่างจากศิลปินจีนส่วนใหญ่ และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในสังคมตะวันตก นอกเหนือจากการสัมภาษณ์เพื่อนศิลปิน (หนึ่งในนั้นคือ กู๋จางเว่ย ผู้กำกับหนังและผู้กำกับภาพระดับหัวแถว) ผู้ช่วย ภัณฑารักษ์ นักวิจารณ์ศิลปะ และสมาชิกครอบครัวแล้ว เนื้อหาสามส่วนหลักๆ ของหนังสือบอกเล่าโปรเจกต์ศิลปะชิ้นสำคัญของอ้ายเหว่ยเหว่ยอันว่าด้วยเหตุการณ์ แผ่นดินไหวในเฉิงตูเมื่อปี 2008 (ซึ่งมีผู้เสียชีวิตรวม 7 หมื่นคน โดยจำนวนมากเป็นเด็กที่สิ้นลมหายใจไปในซากโรงเรียนซึ่งรัฐก่อสร้างอย่างหยาบ ชู่ย), การต่อสู้ทางคดีความระหว่างอ้ายกับตำรวจนายหนึ่งซึ่งทำร้ายเขาจนเลือดตกยางออก (ขณะบุกเข้าหาเขาในโรงแรมกลางคืนเพื่อสกัดกั้นไม่ให้เขาไปเป็นพยานคดีประชาชนฟ้องรัฐในเหตุการณ์แผ่นดินไหวดังกล่าว) และเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเขากับแม่และลูกชายนอกสมรส

การจะทำหนังสือสารคดีที่มีบุคคลแกนกลางเป็นมนุษย์ซึ่ง ‘ทรงพลัง’ ถึงขนาดนี้แน่นอนว่าไม่ใช่เรื่องง่าย บ่อยครั้งที่คิดว่าเรารู้สึกได้ว่ากล้องของเคลย์แมนบันทึกได้เพียงความจริง ด้านที่อายห่วยห่วยจึงจะเปิดเผย (เราไม่อาจลืมได้ว่า เขาเป็นศิลปินที่เก่งกาจมากในการ ‘เล่นกับสื่อ’ และใคร่ครวญอยู่ตลอดเวลาว่าควรแสดงออกอย่างไรต่อหน้ากล้อง เช่น เมื่อนักข่าวจู่โจมถามถึงผู้หญิงที่เป็นแม่ของลูกชายวัยขวบครึ่งของเขา เขาก็ตั้งสติได้อย่างเร็วและพูดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเธออย่างราบเรียบโดยไม่ หลุดคราฆ่าใดๆ เลย) กระนั้นก็ดี แม่ Ai Weiwei: Never Sorry จะไม่ประสบความสำเร็จนักในการเปิดเปลือยแง่มุมลึกเร้นหลากหลายของอายห่วยห่วย แต่มันก็มีความสำคัญอย่างยิ่งตรงการเป็นสารคดีที่สร้างความสะเทือนใจและแรง บันดาลใจได้มหาศาลด้วยเรื่องของคนที่เปิดหน้าชนกับอำนาจรัฐอย่างหาญกล้า ไม่ว่าจะอำนาจนั้นจะกระหน่ำตีโต้ตอบเพียงไหน ในฉากหนึ่ง อ้ายกล่าวว่า “ผมกลัวนะ ไม่ใช่ไม่กลัว ผมกลัวสิ่งที่รัฐบาลจะทำกับผม แต่ยิ่งกลัว ผมก็ยิ่งต้องกล้า เพราะผมรู้ว่ามันอันตรายรอบตัวเรา และถ้าเราไม่ลุกขึ้นมาทำอะไรเลย สิ่งอันตรายนั้นก็จะแข็งแกร่งกว่าเราในที่สุด” อ้ายห่วยห่วยหลบเลือนเส้นแบ่งระหว่างคำว่า ศิลปะกับการเมือง และนำพาศิลปินออกจากห้องจัดแสดงสู่โลกแห่งความจริงซึ่งด้วยการกระทำเช่นนั้นนั่นเองที่ส่งผลให้เขากลายเป็นทั้งศัตรูเบอร์ต้นของรัฐและเป็นศูนย์รวมใจของหนุ่มสาวชาวจีนมากมายแน่นอนว่าแรงสนับสนุนช่วยเหลือที่เขาได้รับจากสังคมนั้นบอกระไรหลายอย่างถึงการเติบโตทางความคิดของผู้คนรุ่นใหม่ที่เคยพาในความเสมอภาคและความหลากหลายของปัจเจก มิได้สมยอมเป็นเพียง ‘เมล็ดทานตะวัน’ ซึ่งทำได้แค่อกต้นแล้วหันหน้าตาม ‘แสงอาทิตย์’ เหมือนๆ กันและพร้อมๆ กัน (ดังที่ เหมาเจอตง เคยเห็นประชาชนของเขาเป็น) อีกต่อไป “ฉันคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่หนังสือก็คือ เรื่องความรับผิดชอบที่เราในฐานะปัจเจกควรมีต่อสังคม” เคลย์แมนให้สัมภาษณ์ไว้ “หนังสือพูดถึงการที่เราสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้ หากเรามีความกล้าหาญพอที่จะก้าวออกมาแล้วเปิดปากพูดความจริงอำนาจรัฐในการเซ็นเซอร์ความคิดเห็นนั้นมันส่งผลให้เราเซ็นเซอร์ตัวเอง เราถูกทำให้เชื่อว่าตัวเราเองไม่มีพลังในการทำอะไรรู้ได้หรอก ดังนั้นเราจึงไม่กล้าคิดจะทำหรือพูดอะไร ‘แต่อายห่วยห่วยเป็นตัวอย่างอันดีที่กระตุ้นให้เราลุกขึ้นยืนและบอก ตัวเองว่า เราทุกคนมีเสรีภาพอยู่ในสมองของเราและในหัวใจของเราเสมอ”

บทความจาก คุณ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์

(ห้องเรียนประวัติศาสตร์ สุธิ คุณาวิชยานนท์ ปี 2543)

“ห้องเรียนประวัติศาสตร์” ปี 2543 เหน่าโต๊ะนักเรียนมาแกะไม้ค้ำหน้าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การเมืองไทย แล้วนำไปจัดวางให้ผู้ชมใช้กระดาษวางทาบ และฝนดินสอด้านบน เป็นภาพพิมพ์นูนสูงที่สามารถเรียนรู้วิธีทำและนำกลับบ้านได้ด้วยตนเอง น่าสนใจว่าประวัติศาสตร์ที่สุธินำมาบอกเล่ามิใช่ประวัติศาสตร์ที่สอนกันอยู่ในสถานศึกษา แต่เป็นประวัติศาสตร์กระแสรองซึ่งถูกทำให้ละเลยและหลงลืมด้วยแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน กระทั่งคนส่วนใหญ่ในสังคมก็ไม่วู้อคติความเป็นมาอย่างครบถ้วน เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นมาก็ไม่อาจเข้าใจได้อย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งสุธิมองออกว่าเป็นเรื่องของการศึกษา และจำลองความประดักประเดิดดังกล่าวออกมาเป็นงานศิลปะ

(บทความเสน่ห์แห่งรอยแตก VS ศิลปะในโลกดิจิทัล สำนักพิมพ์ คมบาง วันที่ 1 ม.ค. 2513)

แนวความคิดสร้างสรรค์

จากสื่อและอิทธิพลทางการเมืองที่ข้าพเจ้าได้รับเช่น รูปภาพ หรือผลงานของศิลปิน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนมุมมองทางการเมืองโดยผ่านสายตาประชาชนในหลากหลายแง่มุม ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสะท้อนมุมมองของผู้คนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบนัยภาษาการเมืองโดยผ่านตัวอักษร

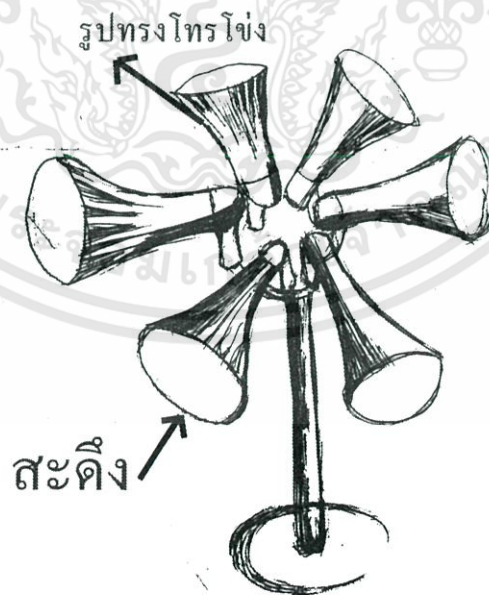
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องราวทางการเมืองผ่านสื่อต่างๆซึ่งมีทั้งถูกและผิด แต่ในข่าวสารส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองนั้นมักเป็นบทความที่สะท้อนเรื่องราวภายในประเทศ เช่น เรื่อง กรณีทุจริตการจำหน่ายข้าวของรัฐบาล ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อชนวนาทั่วประเทศ ประเด็นเหล่านี้จึงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าหยิบยกเรื่องความไม่โปร่งใสของรัฐบาล นำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบภาษาและสัญลักษณ์ที่มาจากคำต่อสู้อของประชาชนที่ถูกรัฐบาลเอาเปรียบ

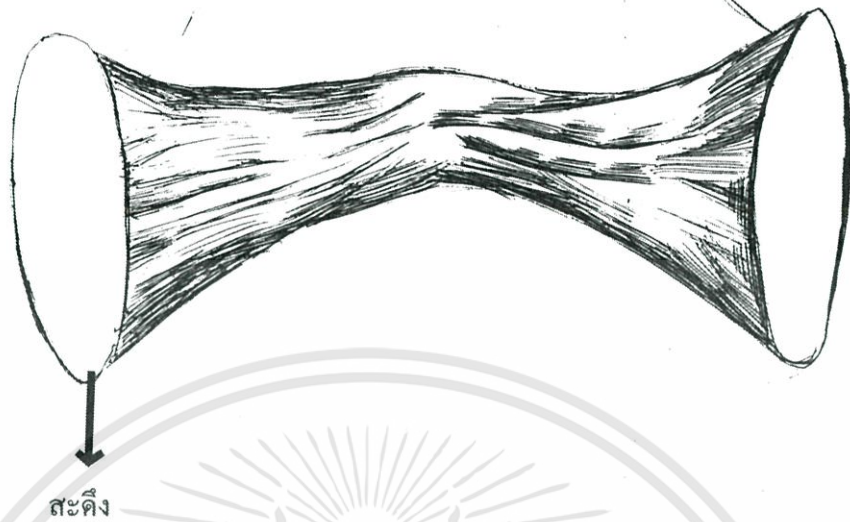
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

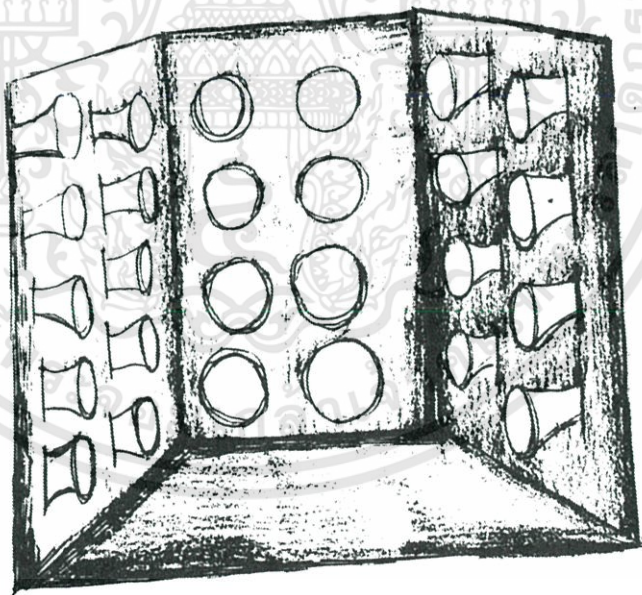
ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

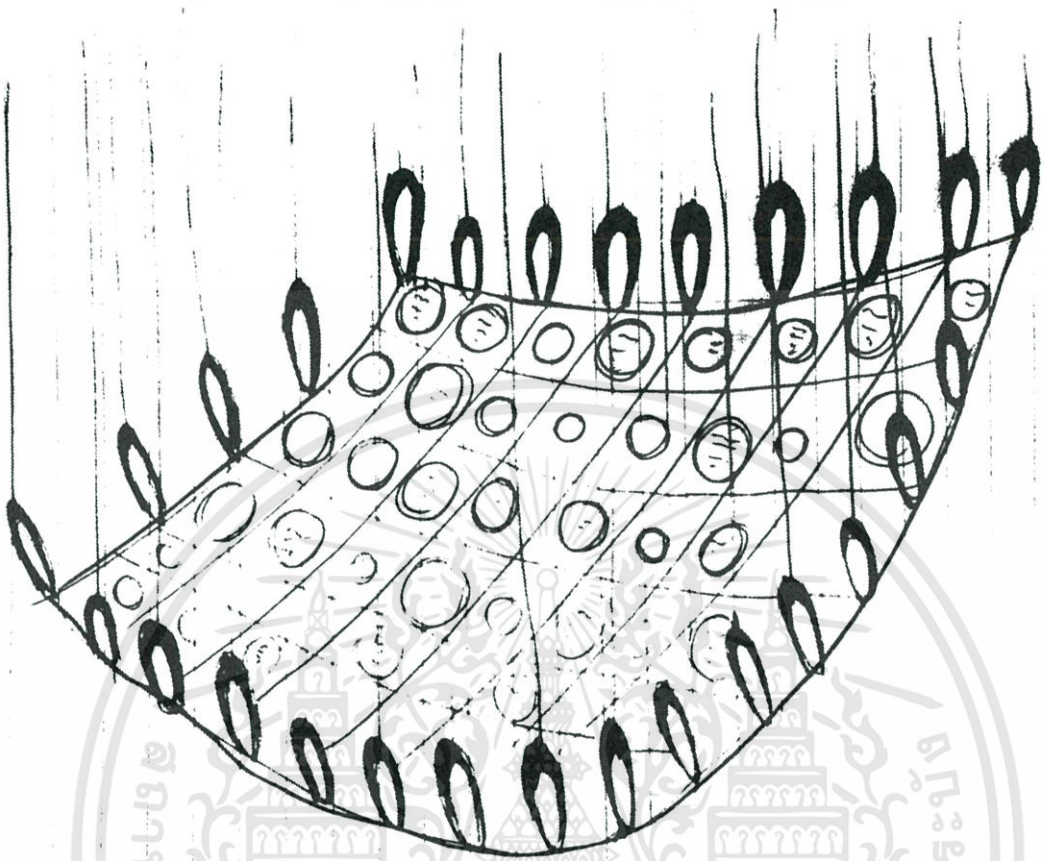
สะคิง

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

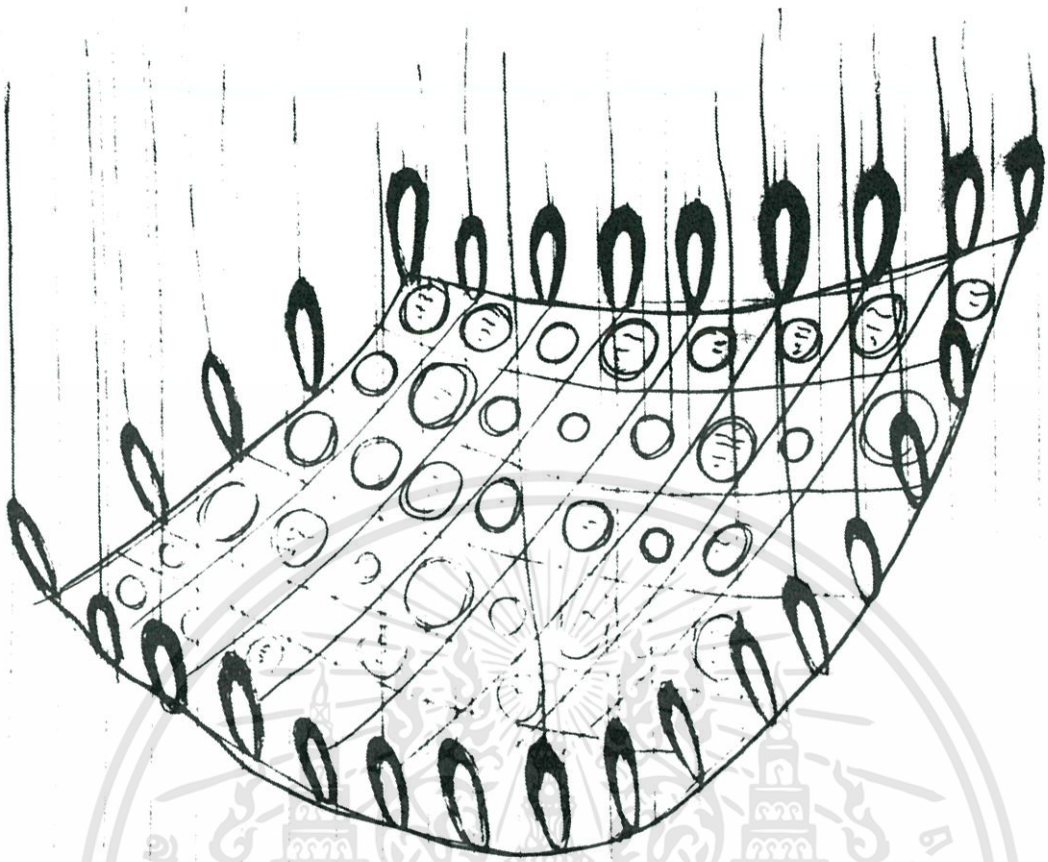
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

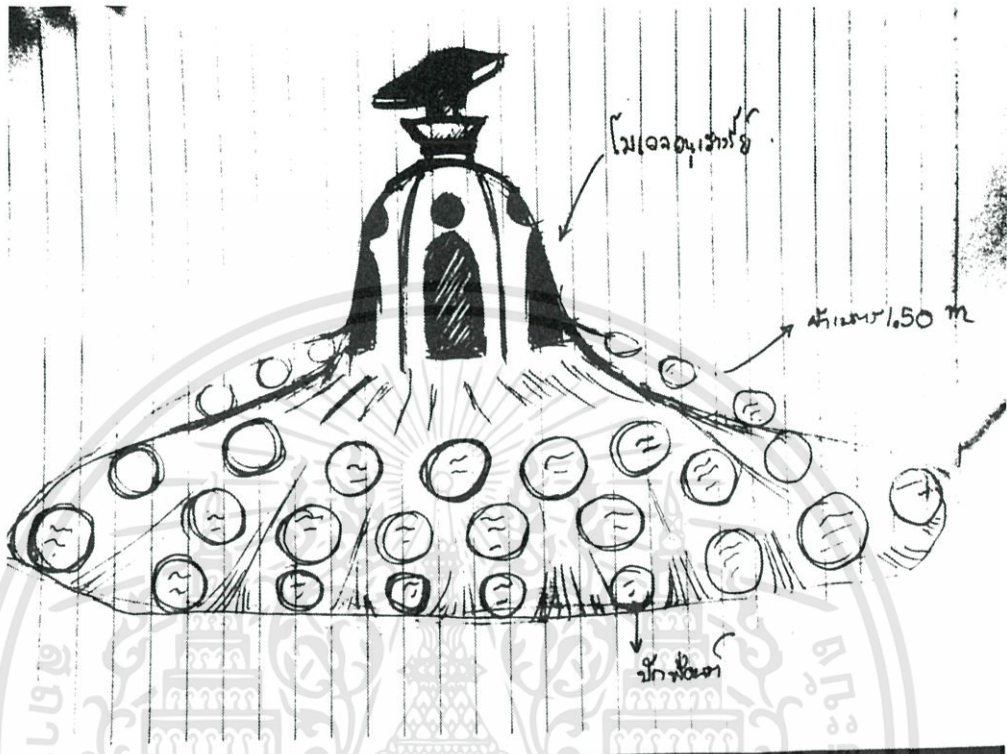

ภาพร่างชิ้นที่ 4

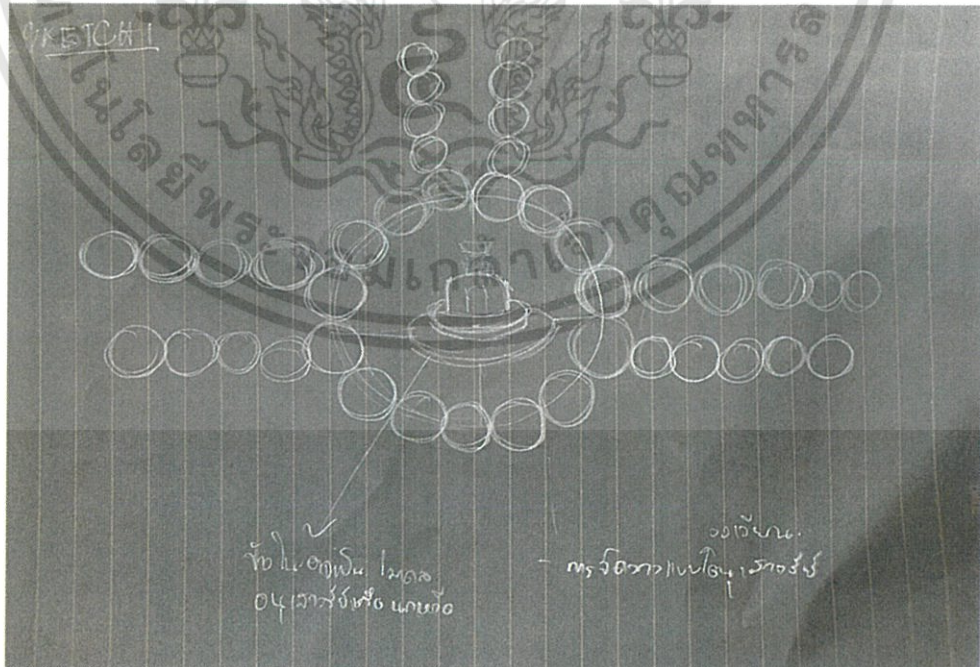
ภาพร่างชุดที่ 1

- ก. ภาพร่างชุดที่ 1 มีแนวคิดมาจากตัววัสดุที่ข้าพเจ้าได้เลือกมาใช้ในการทำงาน นั่นคือ ผ้าขาวสำหรับตัดชุดนักเรียน หรือ ผ้าโทเร ซึ่งผ้าชนิดนี้เปรียบเสมือนประชาชน ซึ่งหมายถึง นักเรียนที่คอยเชื่อฟังคำสั่งของครู(ซึ่งครูในที่นี้ หมายถึง เกานนำผู้ชุมนุม)
- ข. การประกอบสร้างรูปทรงในภาพร่างชุดที่ 1 เกิดจากการสร้างรูปทรงให้สอดคล้องตามแนวความคิดทางการเมือง จากภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้น ที่ 1, 2 และ 3 จะเห็น ว่าใช้สัญลักษณ์ของโทรโข่งแทนเสียงของประชาชน
- ค. ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะข้อความจากสะดึงบนผ้าผืนเล็กชิ้นนั้น แทนค่าการแสดงความคิดเห็นของผู้ชุมนุมหลายกลุ่ม ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อความในผ้าผืนเล็กมาต่อประกบกันจนเป็นผ้าผืนใหญ่ เพื่อเพิ่มจำนวนความคิดเห็นของผู้ชุมนุมให้หลากหลายมากขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 2

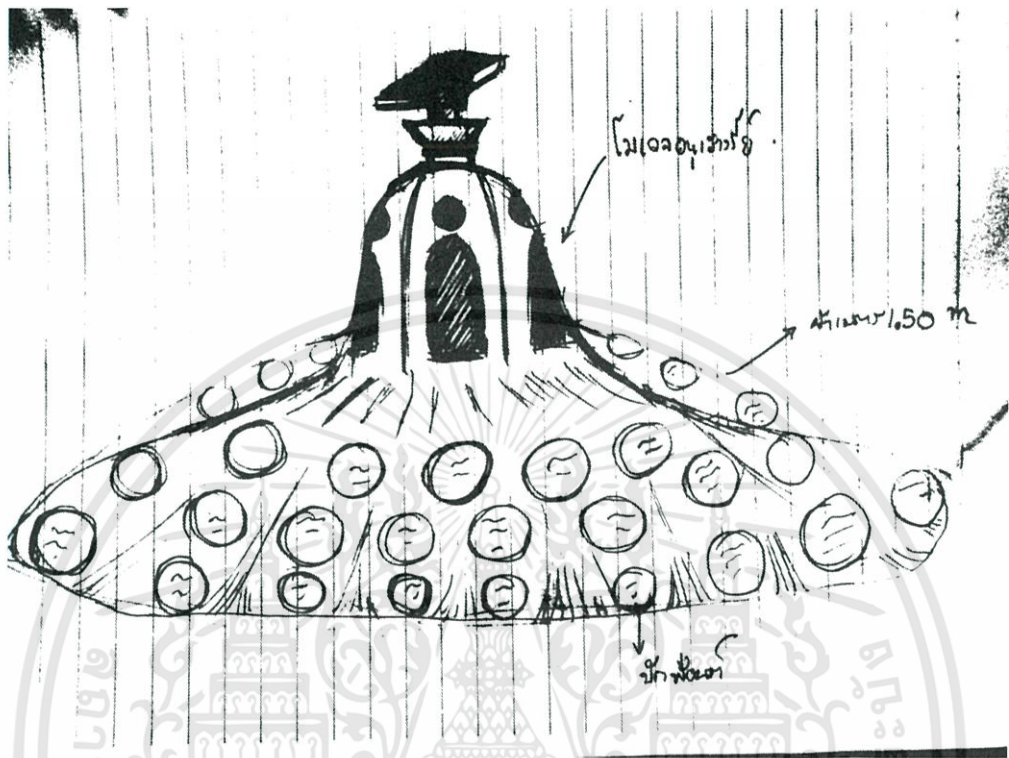

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

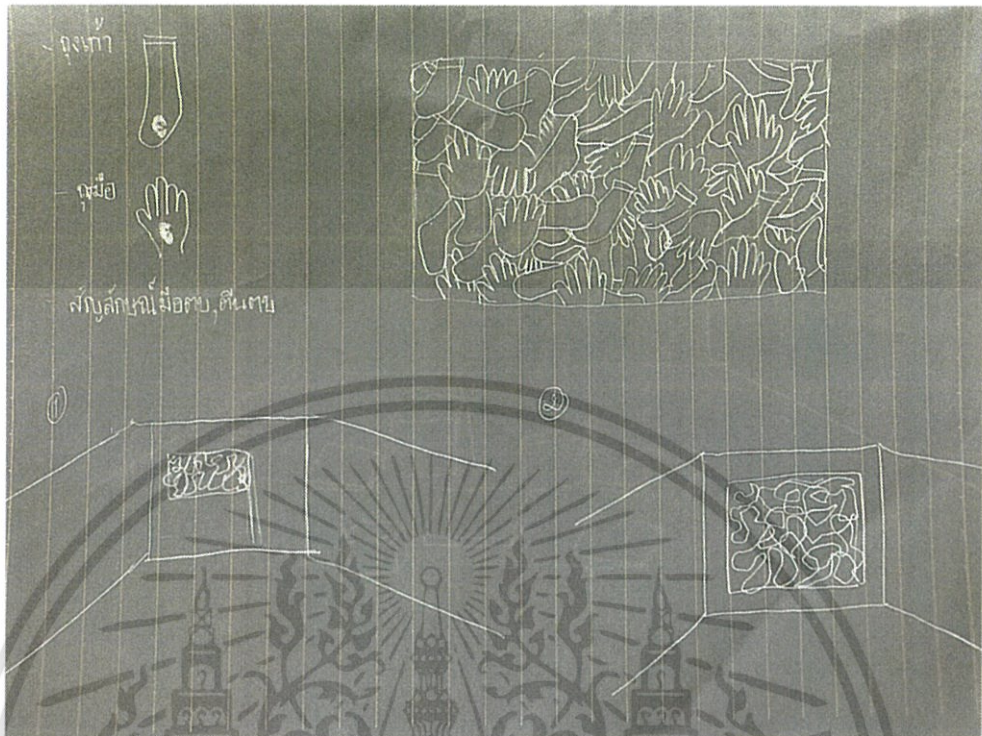

ภาพร่างชิ้นที่ 1

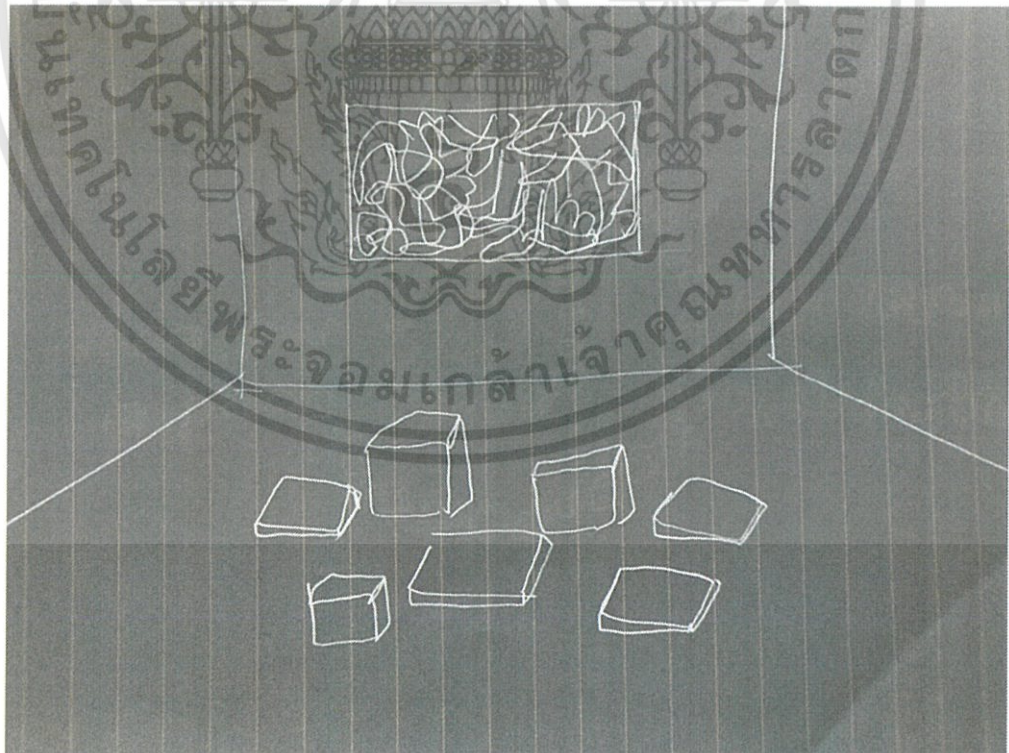
ภาพร่างชุดที่ 2

- ก. รูปแบบงานในภาพร่างชุดที่ 2 พัฒนามาจากรูปแบบงานชิ้นที่ 1 ซึ่งแต่เดิม มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบราบ แต่ในภาพร่างชุดที่ 2 นั้น ข้าพเจ้าสร้างรูปแบบภาพร่างเป็นงาน 3 มิติที่มีรูปทรงชัดเจน โดยการใช้อยู่อาศัยของอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย สื่อถึง สิทธิและ เสรีภาพของประชาชน
- ข. ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีรูปทรงความเป็น 3 มิติ ที่ชัดเจน และ ตัวสะดั่งที่ปักอยู่รอบอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยนั้น ได้พัฒนามาจากผลงานชิ้นที่ 1 ที่แต่เดิมใช้ด้ายสีน้ำเงินเพียงสีเดียวในการปักตัวอักษร ซึ่งในตัวผลงานชิ้นที่ 2 นี้ มีเส้นด้ายหลากสีขึ้น เช่น สีแดง และ เหลือง

ภาพร่างชุดที่ 3

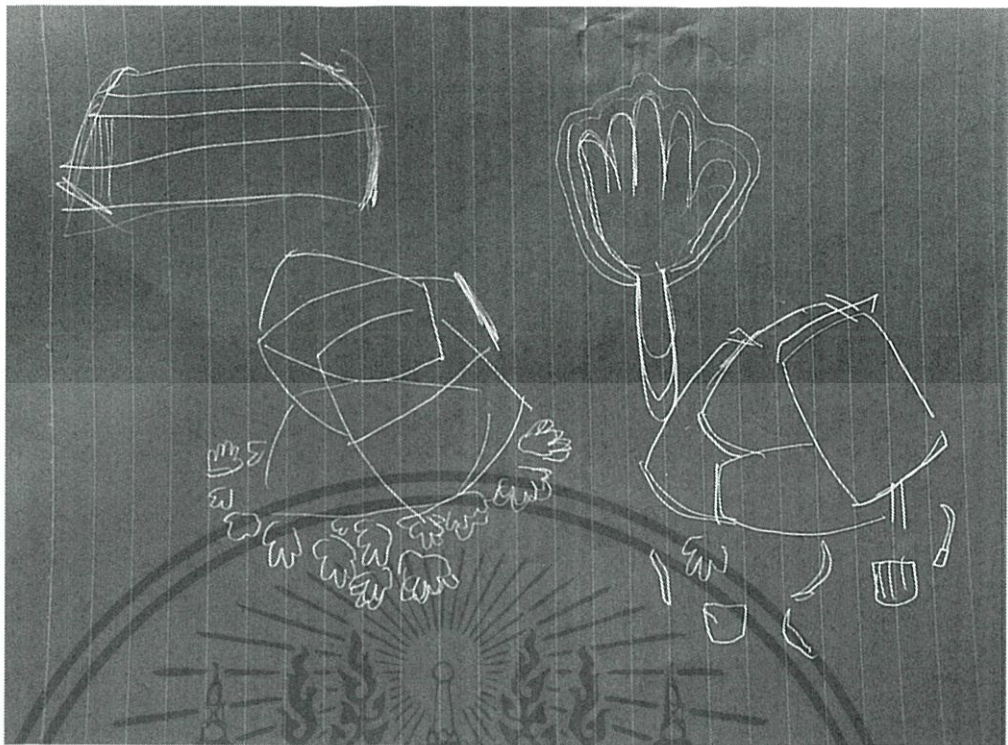

ภาพร่างชิ้นที่ 1

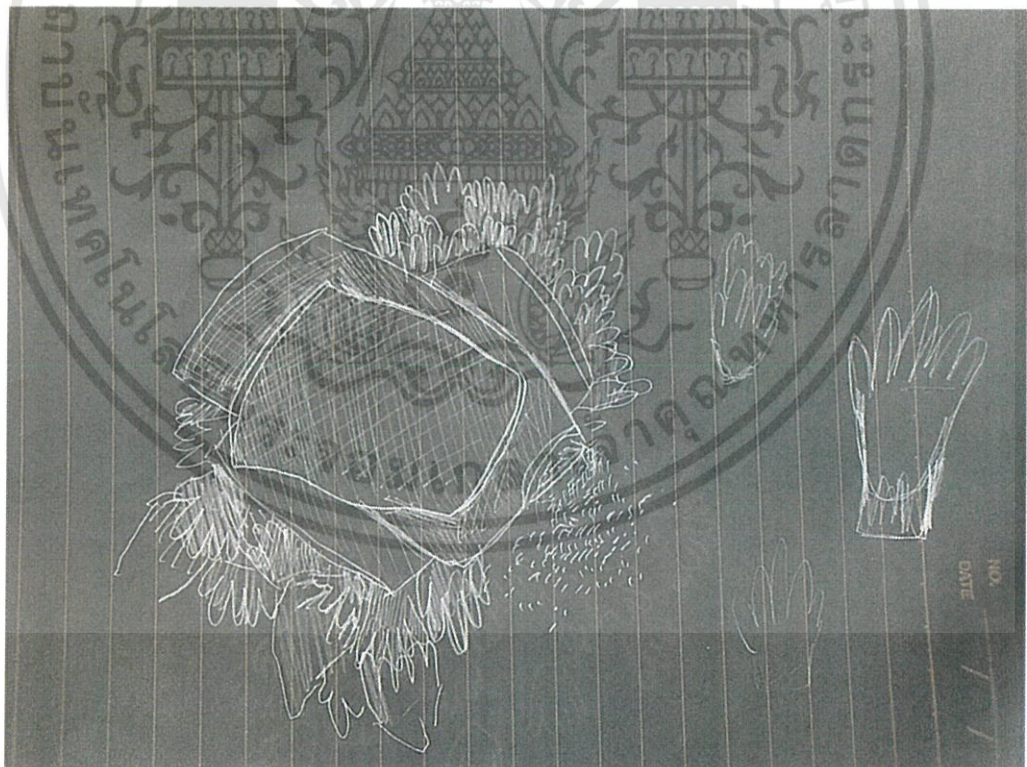

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

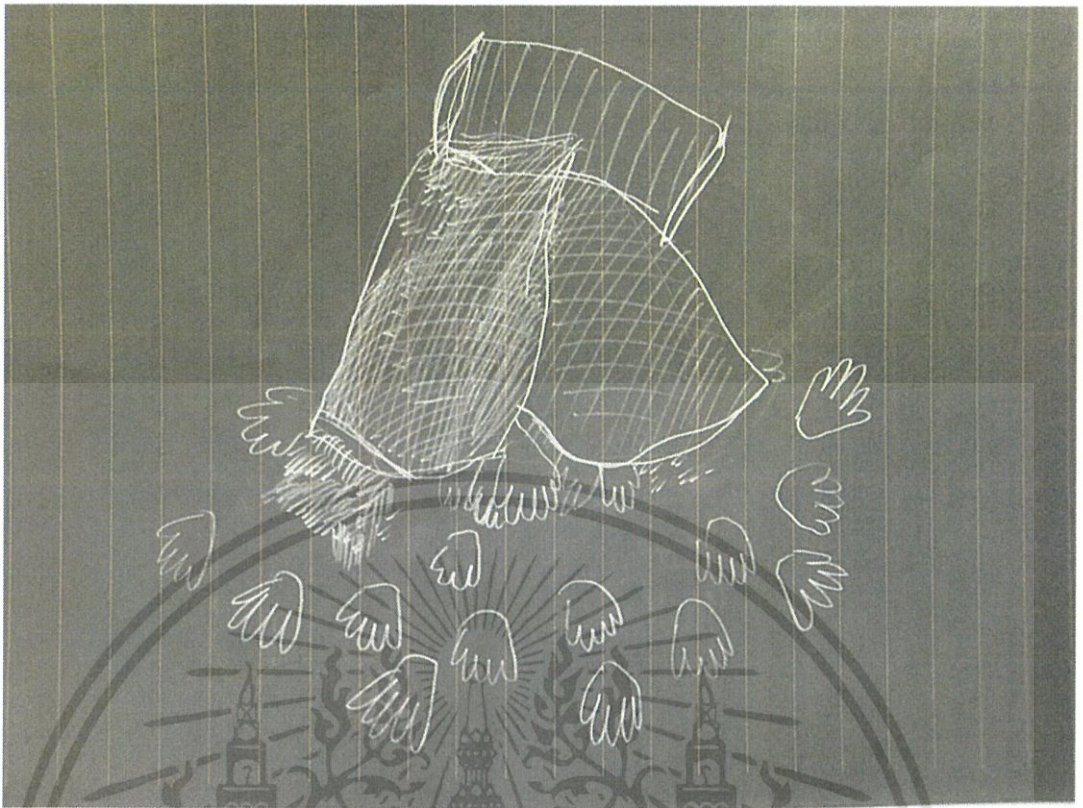

ภาพร่างชิ้นที่ 3

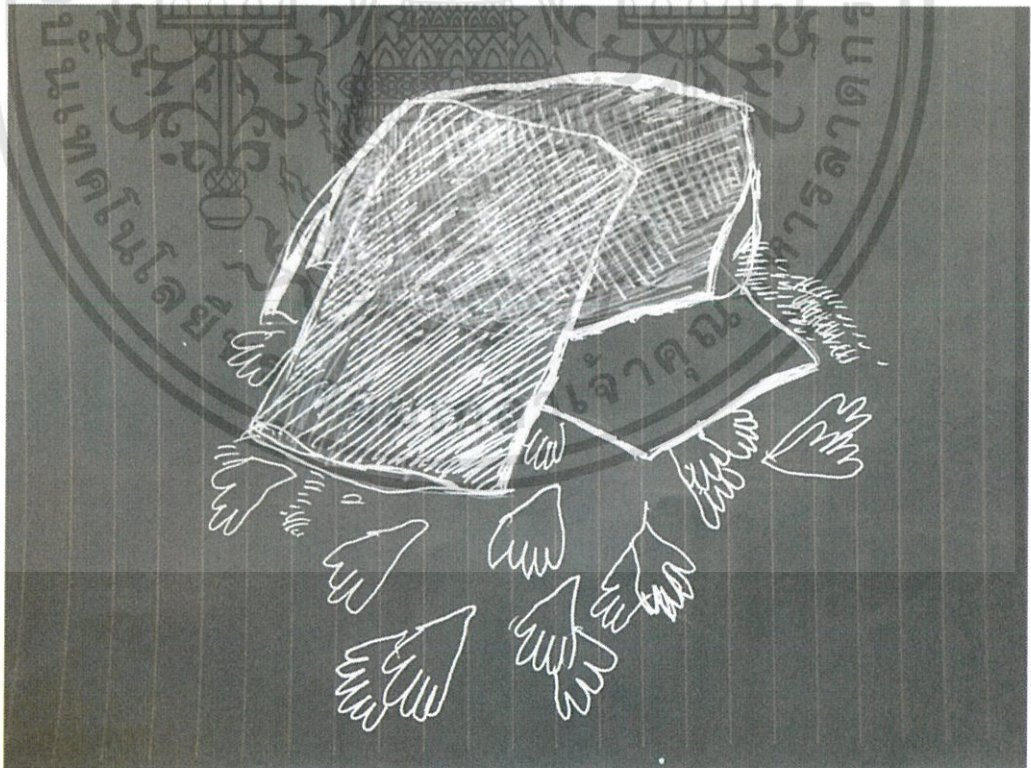

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

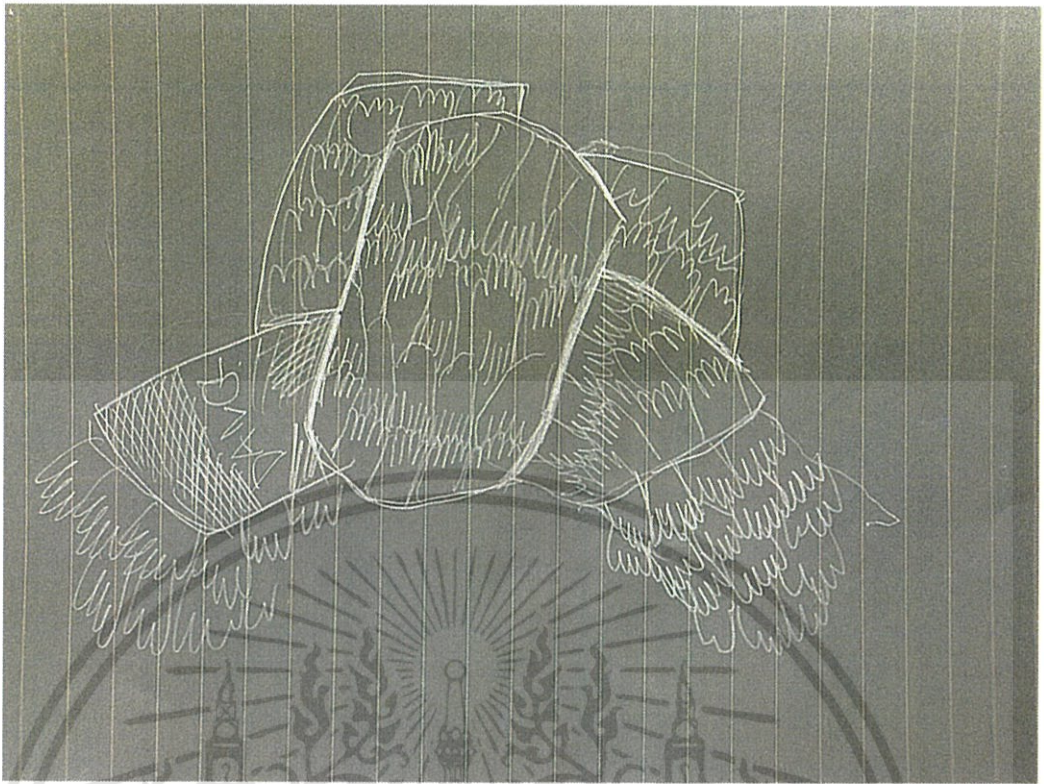

ภาพร่างชิ้นที่ 5

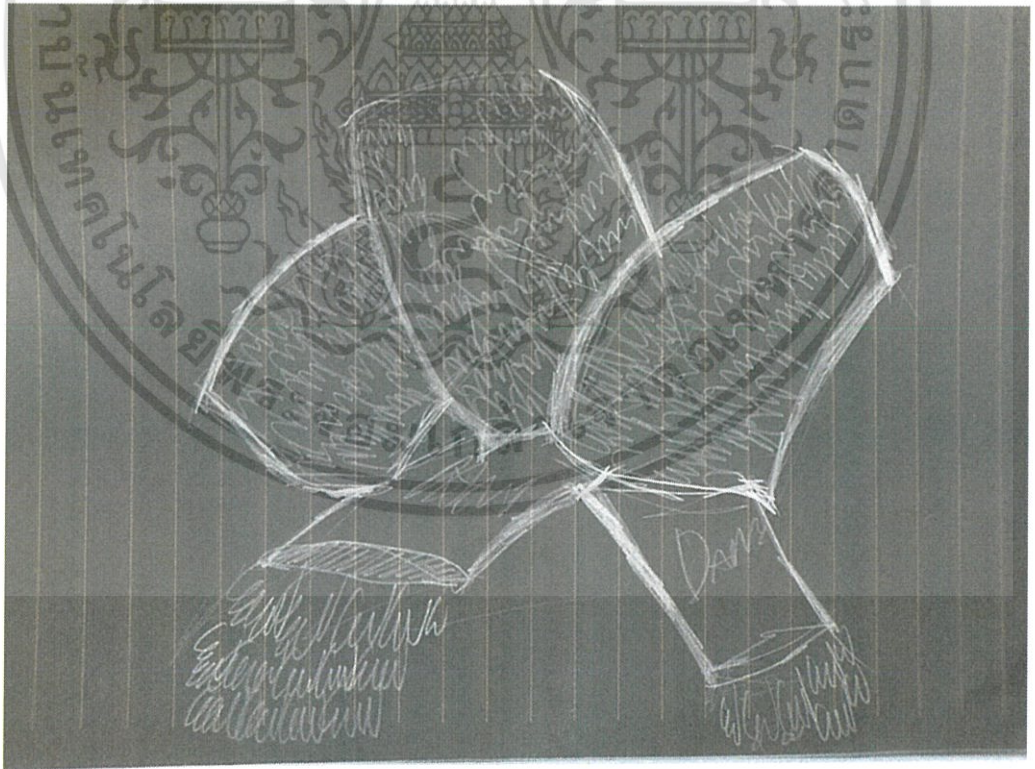

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

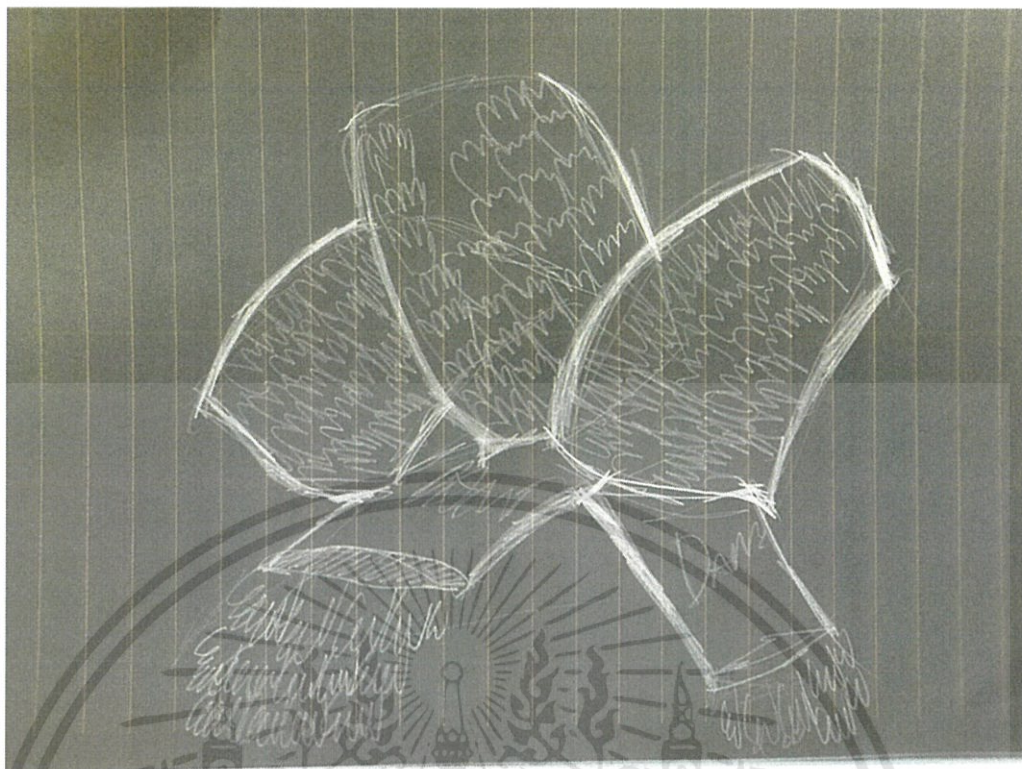

ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพร่างชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 8

ภาพร่างชุดที่ 3

- ก. รูปแบบงานในภาพร่างชุดที่ 3 มีความแตกต่างกับภาพร่าง ชุดที่ 1 และ 2 ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกวัสดุที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชาวนาจึงได้เลือก ฝ้ายกระสอบข้าวมาใช้ตัดเป็นถุงมือ เพื่อสื่อสัญลักษณ์ของการต่อสู้ระหว่างชาวนากับรัฐบาล
- ข. ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 8 มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเพราะ มีรูปทรงของกระสอบข้าวที่ชัดเจน และถุงมือที่ประกอบบนถุงกระสอบข้าวนั้นทำให้รายละเอียดของงานดูมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา

กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างสรรค์งานเกิดจากการที่ข้าพเจ้าได้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองตามสถานที่ชุมนุมหรือจากข่าวสาร แล้วรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาร่างเป็นภาพร่าง โดยหารูปแบบที่สอดคล้องกับแนวความคิดของสถานการณ์ทางการเมืองออกมา หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างที่สมบูรณ์ที่สุดแล้วนำมาสร้างผลงานจริงในรูปแบบของงานศิลปะ

กระบวนการประกอบสร้างในผลงานชิ้นที่ 1

ปักตัวอักษรลงบนผ้า โดยใช้ด้ายดำน้ำเงินในการปัก

นำผ้าฝ้ายเล็กๆมาเย็บประกอบกันจนเป็นผ้าฝ้ายใหญ่

ทดลองติดตั้งผลงานในพื้นที่จริง โดยใช้วิธีการแขวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการประกอบสร้างในผลงานชิ้นที่ 2

ปักข้อความลงบนสะดึงด้วยด้ายหลากสี

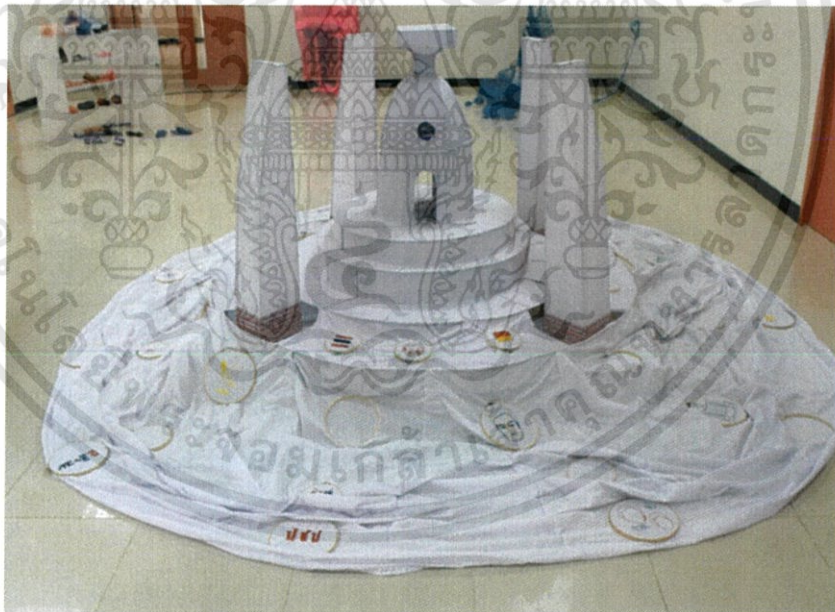
นำผ้าฝ้ายเล็กๆมาเย็บประกอบกันจนเป็นฐานรอบอนุสาวรีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประกอบสร้างฐานของอนุสาวรีย์ด้วยกระดาษ

การติดตั้งงานจริง

มุมมองด้านหน้าของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

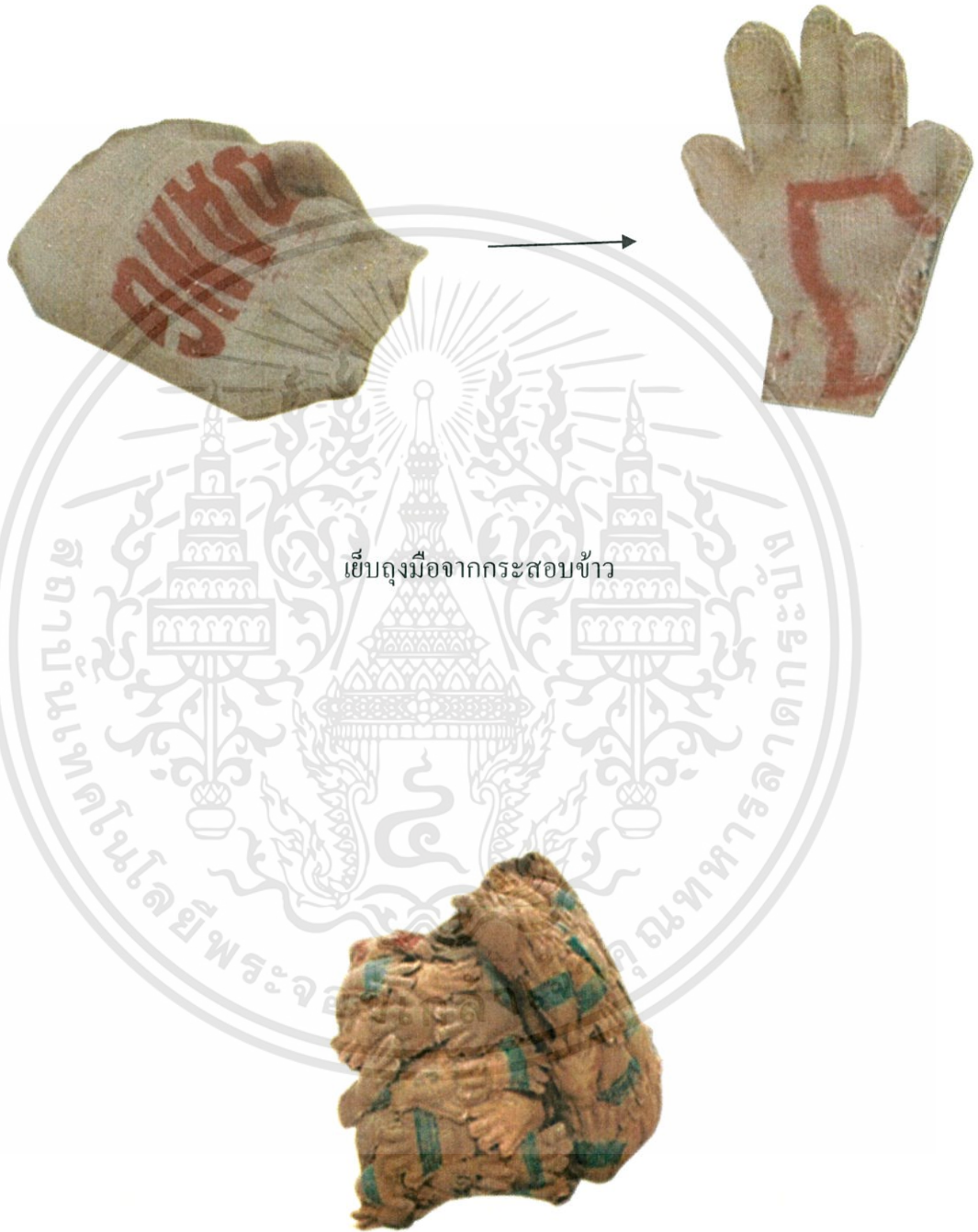
มุมมองด้านข้างของงาน

มุมมองด้านบนของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการประกอบสร้างในผลงานชิ้นที่ 2

เขียนถุงมือจากกระดาษ

นำถุงมือมาเย็บติดกับกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำถูงมือมาเย็บติดกับกระสอบข้าว

ทดลองการจัดวางกระสอบข้าวครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทตลงการจัดวางกระสอบข้าวครั้งที่ 2

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

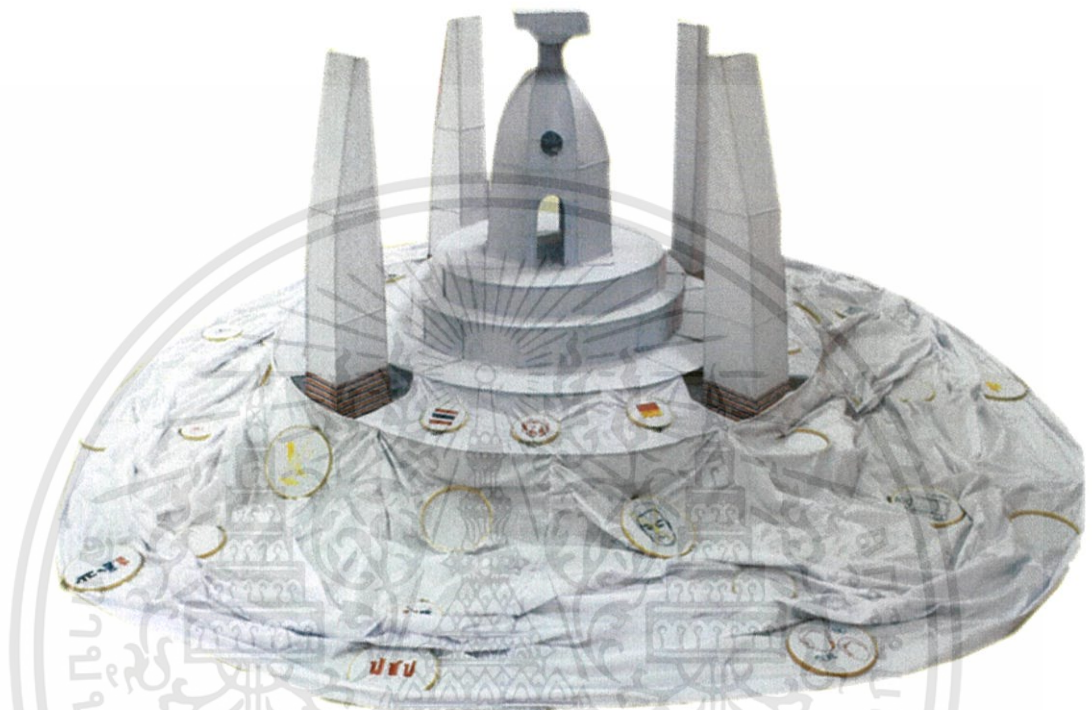

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

1. **รูปทรง (Forms)** รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1 เป็นรูปทรงแบบเปิด ซึ่งมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ เมื่อมองจากด้านบน (plan) จะเห็นเป็นรูปวงกลม และถ้ามองจากรูปด้าน จะมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม เนื่องมาจากวิธีการติดตั้งผลงานซึ่งใช้วิธีการแขวน
2. **จุด (Point)** ตัวงานชิ้นนี้ประกอบด้วยสะดึงหลายชิ้นต่อกันบนพื้นผ้า ด้วยตัวลักษณะของสะดึงเป็นรูปวงกลมคล้ายจุดขนาดใหญ่เมื่อนำสะดึงมารวมกันจึงทำให้เกิดจุดบนตัวผลงานชิ้นนี้
3. **สี (Colour)** ข้าพเจ้าได้ใช้ผ้าสีขาวครามซึ่งเป็นผ้าสำหรับตัดชุดนักเรียน มาใช้ในการสร้างงาน เพราะผ้าชนิดนี้ได้แทนความหมายของนักเรียน โดยนักเรียนในที่นี้หมายถึง ตัวประชาชน
4. **ลักษณะผิว (Textures)** วัสดุที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้คือ ผ้าขาว และ สะดึง ผ้าขาว - ผ้าขาวมีลักษณะเรียบทึบ มักจะมีรอยยับเป็นปกติตามธรรมชาติของผ้า สะดึง - มีลักษณะวงกลมโปร่งเรียบ เมื่อนำไปขึงบนผ้า ผ้าจะมีลักษณะเรียบตึงโดยทันที ดังนั้นผลงานของข้าพเจ้าจึงมีพื้นผิวที่แตกต่างและหลากหลาย
5. **ความหลากหลาย (Varity)** ความหลากหลายของงานชิ้นที่ 1 อยู่ที่วัสดุการประกอบสร้างของผ้า กับสะดึง ซึ่งข้าพเจ้าได้นำ สะดึงมาขึงเน้นข้อความที่ปักลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 2

1. **รูปทรง (Forms)** รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2 เป็นรูปทรงสามมิติ โดยการจำลองรูปทรงของอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย มาสร้างสรรค์ผลงาน
2. **จุด (Point)** ข้าพเจ้าได้นำสะดึงมาใช้ในงานร่วมกับรูปทรงจำลองอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดยนำสะดึงมาประกอบสร้างเป็นฐานรอบๆรูปทรงจำลองซึ่งตัวสะดึงมีลักษณะเป็นวงกลม คล้ายจุดที่มีขนาดใหญ่เล็กสลับกัน
3. **สี (Colour)** สีของงานชิ้นที่ 2 ยังคงใช้สีฟ้าขาวเหมือนงานชิ้นที่ 1 แต่ในงานชิ้นที่ 2 ได้เพิ่มสีของเส้นด้ายหลากหลายสีมากขึ้น เช่นสีแดง และเหลือง นอกเหนือจาก สีน้ำเงิน ในผลงานชิ้นที่ 1

4. **ลักษณะผิว (Textures)** ลักษณะพื้นผิวในงานชิ้นที่ 2 มีความคล้ายคลึงกับพื้นผิวของงานในชิ้นที่ 1 ซึ่งมีพื้นผิวที่เรียบของผ้า และ ยับ ไปตามบริบทของผ้า ส่วนสะดึงกับ ตัวอนุสาวรีย์นั้น มีพื้นผิวที่ เรียบตึง
5. **ความหลากหลาย (Varity)** ความหลากหลายในงานชิ้นนี้คือการพัฒนารูปทรงมาจากผลงานชิ้นที่ 1 ซึ่งในงานชิ้นนี้มีรูปทรงสามมิติ ที่ชัดเจนและยังเพิ่มสีของเส้นด้ายในการปักเพื่อเพิ่มความหลากหลายของมุมมอง
6. **ความเป็นเด่น (Dominance)** ความโดดเด่นของงานชิ้นที่ 2 คือการพัฒนารูปทรงให้เป็นรูปแบบสามมิติที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพผลงานชิ้นที่ 3

1. **รูปทรง (Forms)** รูปทรงของผลงานชิ้นที่ 3 เกิดจากการประกอบสร้างของถุงมือที่นำมาเย็บติดกับกระสอบข้าว ส่วนเกลบที่ใช้บรรจุลงไปในกระสอบนั้น เพื่อเพิ่มปริมาตรของกระสอบ
2. **สี (Colour)** สีในผลงานชิ้นนี้เกิดจากกระสอบข้าวสีน้ำตาลซึ่งเป็นวัสดุจริงที่นำมาประกอบสร้าง
3. **ความเป็นเด่น (Dominance)** ความโดดเด่นของผลงานชิ้นนี้คือถุงมือที่ทำมาจากผ้ากระสอบข้าว ซึ่งสัญลักษณ์ของถุงมือเปรียบเสมือนการต่อสู้ของชาวนาที่เรียกร้องความเป็นธรรมต่อรัฐ เมื่อถุงมืออยู่รวมจำนวนมากจึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหว(movement)ในตัวผลงาน
4. **ความหลากหลาย (Varity)** ความหลากหลายในงานชิ้นนี้คือการนำวัสดุจริงมาสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างถุงมือที่ทำมาจากกระสอบข้าวจริงที่นำมาประกอบสร้างรูปทรงในรูปแบบการจัดวาง(installation)

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้น เกิดจากความคิดเห็นของข้าพเจ้าที่มีต่อความคิดของคนไทยหลากหลายกลุ่ม ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนสังคมการเมืองอันสลับซับซ้อนภายในประเทศ โดยการบอกเล่าเรื่องราวผ่านงานศิลปะในรูปแบบภาษาแทนค่าในเชิงสัญลักษณ์ ด้วยกรรมวิธีการสร้างรูปทรงในงานประติมากรรม ซึ่งอาจได้สร้างมุมมองและทัศนคติต่อผลงานในทางด้านดีและลบ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้านั้น การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเรื่องราวและรูปแบบที่ข้าพเจ้าสนใจถือเป็นการเปิดความคิด มุมมอง และ ทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสังคมการเมืองให้หลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานศิลปนิพนธ์ทั้งสามชิ้นของข้าพเจ้าอาจจะช่วยเป็นกระบอกสะท้อนมุมมองการเมืองอันหลากหลายของผู้คนในสังคมได้ไม่มากนักน้อย

บรรณานุกรม

บทความเสน่ห์แห่งรอยแตก VS ศิลปะในโลกดิจิทัล :1 ม.ค.2513. : สำนักพิมพ์ คมบาง .

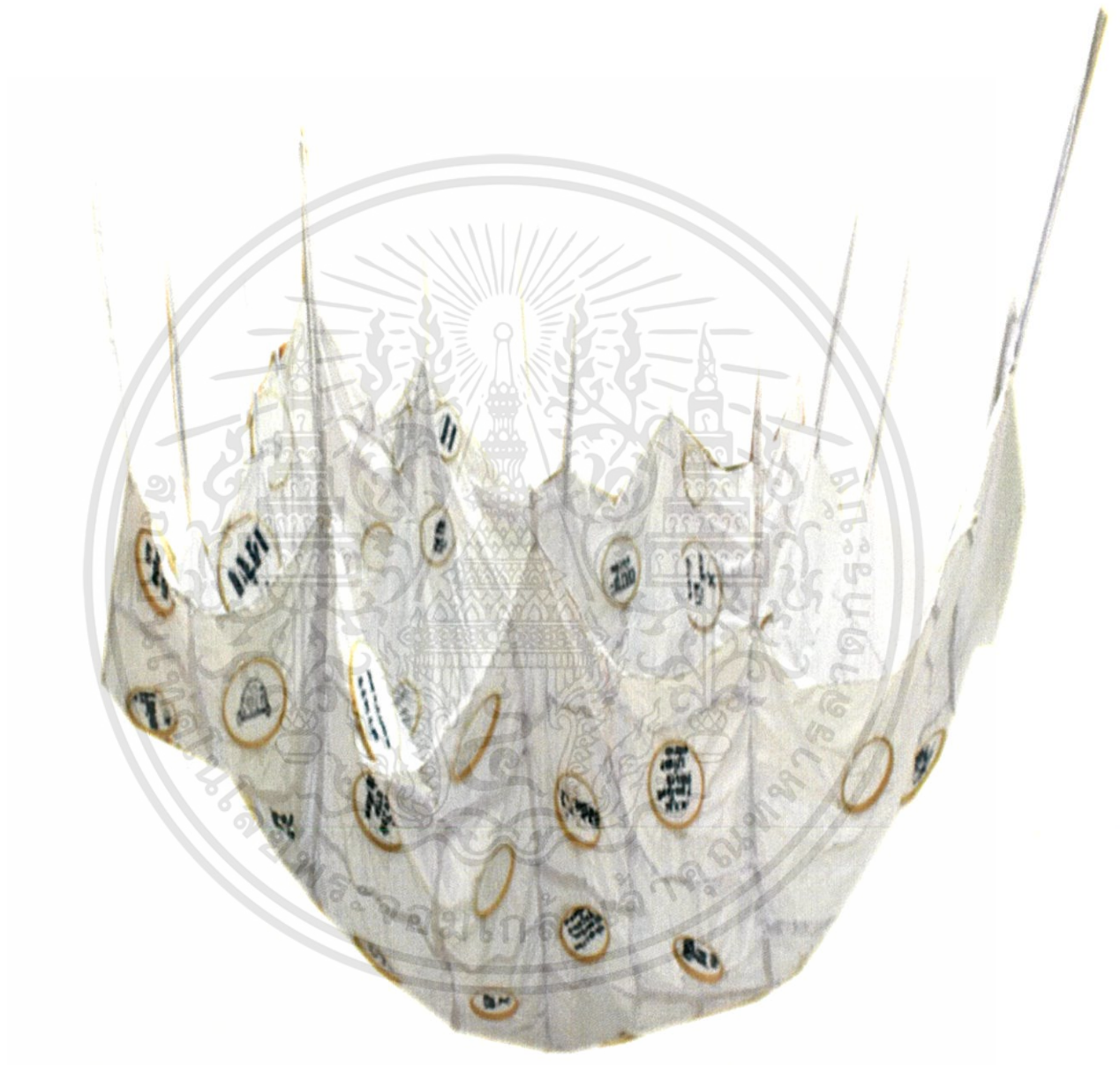
ธิดา ผลิตผลการพิมพ์ . [Online] Available : <http://nokcult.blogspot.com/2012/05/blog-post.html> .

ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช .

วินทร์ เลียววาริณ. 2537. **ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า..

ภาพผลงานศิลปะ

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นางสาว อิศริยะ นามสกุล นันทชัย

E-Mail itsareeyanunchai@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

อนุบาล-ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- โรงเรียนอรุโณทัย จ. ลำปาง

ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย

- โรงเรียนมัธยมวิทยา จ. ลำปาง

ระดับปริญญาตรี

- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาประติมากรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติผลงาน

- 2554 - การแสดงนิทรรศการ 21 เซียน ผลงานนักศึกษาสาขาวิชาประติมากรรม
- 2554 - เข้าร่วมโครงการความร่วมมือประติมากรรมกับชุมชน 9 สถาบัน ณ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่
- 2554 - เข้าร่วม work shop งาน ว่าวไทยและว่าวนานาชาติ ครั้งที่ 1 ณ ศาลพระรามหก
(พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน) อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- 2554 - เข้าร่วม work shop งานแสดงเทียนนานาชาติ จ.อุบลราชธานี
The 6th Thailand International Wax Sculpture
- 2555 - เข้าร่วม งานแสดงประกวดเรือไฟ ในงาน สีทันแห่งสายน้ำ
ภายใต้แนวคิด “สว่างไสว สายน้ำแห่งเจ้าพระยา” ได้รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 1
- 2555 - เข้าร่วมโครงการความร่วมมือประติมากรรมกับชุมชน 9 สถาบัน
ณ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น